
Mă întorc cu fața spre perete,
Le spun prietenilor întristați
Mă voi întoarce repede...
Pas cu pas pe iarba verde
Înaintând agale, pe drum învolburat
Se-așează luna peste dealuri.

Băieți și fete se țin, în linie dreaptă
Tot graiu-mi dă răgaz .
S-aude lin pârâul, și greierii îi țin ison din vale
S-așterne vremea serii
Și-mbrățișăm cu drag natura
Darul prieteniei
Ne ține zâmbetul plutind
O rază se-ntrevede, prin nouri singuratici,
Și florile închise,
Albastru gând de zâne,
Plutind încet pe cer senin de vise.

Bogdan Blaga – Canada

Stefan Bucur – Franța